

اجتماعی شدن از طریق ورزش، ورزشی شدن از طریق جامعه

ظهیری مسعود^۱، آقاپور سید مهدی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه تهران ۲- استادیار دانشگاه تهران

چکیده:

رفتار اجتماعی پایه و اساس زندگی هر فرد است و رشد اجتماعی نیز سبب اعتلای رشد عقلانی دیگر جنبه های رشدی فرد می شود. یکی از کارکردهای مهم ورزش کمک به رشد و تحول شخصیت روانی، اجتماعی و جسمانی افراد جامعه، تحکیم معاشرت جمعی و تسهیل دستیابی به رشد مسؤولیت اجتماعی و فردی می باشد. هدف از پژوهش حاضر بررسی فرایند تحقق مولفه های اجتماعی شدن از طریق ورزش بود. نمونه آماری این پژوهش را ۱۰۰ دانشجویان دانشگاه تهران که در سال تحصیلی ۹۲-۹۳ مشغول به تحصیل بودند، تشکیل می دادند. پس از بررسی داده ها، و انجام تحلیل آماری به منظور مشخص شدن تفاوت احتمالی میان میانگین گروه های ورزشکار و غیر ورزشکار از آزمون آماری t مستقل در سطح معنی داری ($p < 0.05$) و برای بیان رابطه بین متغیرها از همبستگی استفاده شد و مشخص شد که ورزش می تواند در تقویت و شکل گیری مولفه های اجتماعی شدن تاثیر معناداری داشته باشد.

منابع:

- آقاپور، سید مهدی (۱۳۷۷)، فوتبال- تجلی گفتگوی تمدنها و فرهنگ ها - نشریه ورزش و دانشگاه شماره ۱۴۷.
- امیر تاش، علی محمد، سبحانی نژاد، مهدی و عابدی، احمد. (۱۳۸۲). "مقایسه رشد اجتماعی دانش آموزان پسر ورزشکار و غیر ورزشکار دوره راهنمایی تحصیلی"، فصل نامه المپیک، شماره ۳۴، صفحه ۶۱-۵۳.
- آهولاء، سو و براد هتفیلد (۱۳۷۲) "روانشناسی ورزش با رویکرد روانی، اجتماعی"، ترجمه رضا فلاحي و محسن حاجیلو، سازمان تربیت بدنی.
- عبدلی، بهروز (۱۳۸۶) "مبانی روانی - اجتماعی تربیت بدنی و ورزش"، تهران، بامداد کتاب
- پرهام، احمد (۱۳۸۳). مقایسه رشد اجتماعی دانش آموزان ورزشکار و غیر ورزشکار سال سوم راهنمایی، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تبریز

S. Devecioglu, H.Sahan, M. Yildiz, M. Tekin, H. Sim (2012), 'Examination of socialization levels of university students engaging in individual and team sports'. Procedia - Social and Behavioral Sciences 46. 326 - 330